

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy negyedévre 1 forint Félévre 2 forint Megjelen minden vasárnap.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL: Csongrád, magtár-utca 41. hová az előfizetési- és hirdetési díjak, valamint a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.</p>	<p>HIRDETÉSEKET és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
--	--	--

„Minden“ község
jegyzőjének jelentése a község 1892. évi közigazgatási életéről.
(Folyt. és vége.)
Tisztelt közgyűlés!

Közigazdaságunk szemmel látható lendületét a majdan alakítandó gazdasági egyletnek köszönheti. Ezen egylet hatása abban nyilvánul, hogy az ott folyó eszmecserék, a szaklapok és könyvek olvasása következtében gazdáink időről-időre levetik a régi slendriánság egy-egy foszlányát; s napról-napra jobban belátják az okszerű gazdálkodás hasznos voltát; hiszen már is megtanulták, hogy jó buzát őszkor, ellenben a rozstot tavaszkor kell vetni, hogy a tengerit kapálni kell, különben előli a dudva; s hogy ha borult, valószínűleg esni fog.

Közművelődésünk terén öröndetes a haladás. E tekintetben igen jótékony hatását érezzük a jövőben netán létesítendő iskolai és községi könyvtáraknak, és közművelődési egyletnek.

Ez utóbbi szelidítette leginkább ifjuságunk erkölcsi magaviseletét, úgy hogy az ismétlő iskolából kikerült (abba nem járt) legénygyerekek most már nem garasos pipából dohányoz, de cigarettát szí. Ez fejlesztette hasonlóképp ifjaink

zeneérzékét, a minek köszönhetjük azon éjféli utáni hangzatos dallamokat, melyek a lázban fetregő betegek idegeire oly csillapítólag, a nyugalom után vágyó fáradt munkás emberre pedig oly üdítőleg szoktak hatni.

Tűzrendőrségünk kitűnő. Aldásos működése nem annyira a már beállt veszedelemmel szemben, mint inkább a praeventív intézkedések szigorú alkalmazásában nyilvánul. Köztudomásu dolog ugyanis, hogy a tüzesetek leginkább nyár derekán szoktak előfordulni, midőn a kutak fenekén alig van egy két vederiszapos víz, — víz nélkül pedig mit ér a feeskendő?

Ezen a bajon „Minden“ község lakossága eléggé nem méltányolható okossággal akként segít, hogy a tüzek lokalizálása ezéjéből minden egyes udvaron és kertben bástyákat emel — széna és szalma kazlakból, melyek köztudomásulag legalkalmasabbak a tűz tovább terjedésének megakadályozására.

Azonban legkártékonyabbnak bizonyult e tekintetben a megyei szabályrendelet azon pontja, mely szerint 4, mondd négy méternél kisebb távolságban egymástól épületeket emelni nem szabad. Tudniillik, hogy ezen tér éppen elégséges arra nézve,

hogy az égő házról lezuhanó nád-
tetők abban elférjenek.

Közlekedési ügyünk tűrhető. Télen ha fagy, s nyárban a száraz időben utaink igen jók; esős időben, télvíz idején maradjon ki-ki otthon.

Községi igazságszolgáltatásunk semmi kívánni valót nem hagy hátra. Az ingyen perlekedés lehetővé teszi: hogy 24 kr. bélyegköltség lefizetése mellett (a mások díjai igen, de az államéi el nem engedhetők) kötelezettségünk teljesítését elodázzuk.

Ezen ingyenes perlekedésnek köszönhető azon öröndetes körülmény, hogy népünk közmondásos perlekedés elleni antipathája mindinkább tünedezik, akként, hogy a perek ötven százalékos fokozatán évről-évre szaporodnak.

Igen tisztelt szerkesztő úr! Tisztelettel kérem sziveskedjék ezen jelentésemnek becses lapja hasábjain helyt adni.

Ne mondja azt, hogy jobb lett volna ha az alatt mig annak megírásával vesződtem — dolgaim után láttam volna a mikről azt állítom, hogy alig győzöm elvégezni.

A kíváncsi közönség érdekében kérem annak kinyomatását. Aztán tekintve, hogy járásunk minden

TÁRCZA.

Nem irok már több verset.
— A „Tiszavidék“ eredeti tárczája. —

Kétszer tettem bolond dolgot egész életemben: gymnazista koromban, meg a mult héten.

Mikor a deklanációt verték a fejembe, akkor megúntam az életet, mert tanulni kellett volna, akár akartam, akár nem. De mégis megmutattam, hogy nem tanulok, s neki estem a versfaragásnak. Petőfi szeleme buzdított.

Azt hiszem, mondanom sem kell, hogy elhasaltam az évfárá vizsgán, s midőn atyám dühösen rohant föl az igazgatóhoz, a mért az ő reményteljes fiát megbuktatták, ez egész flegmával kihúzza íróasztala fiókját, s felmutatja az én elkobzott verseimet, mintha az lett volna az oka a dolognak.

Othton elpáholtak amúgy istenigazában annyira, hogy minden kedvem elment a versemtől, s hozzáfogtam tanulni.

Egyik évben disznóval, a másikban egy kis tanulással leráztam magamról az iskola porát.

Szabad volt cigarettázni, nyilvánosan, utcán a lányok előtt! Hordhattam sétapálczát, és „fiatal ember“-nek hívtak.

Büszkén a feusőség hatalmas érzetével tekintettem szét magam körül, s megkiván-

tam mindenkitől az engem megilló tiszteletet Meddig tartott?

Nem sokáig, a két hónap eltelt, s azon vettem magam észre, hogy megint rab vagyok, csak szebb börtönben, elzárt madár, fényesebb kalitkában Pestre jöttem, beiratkoztam egy nagy épületbe, a mit egyetemnek hívnak, s tanulóknak kellett volna megint.

De mégis, hiszen nem kell oda minden nap elmenni, haha, hiszen ez pompás! Az öreg küldi a pénzt, én meg szorgalmasan olvasom — a kártyát, kezelem a dákot.

Ez itt a diák élet! Így folynak az évek!

A mult héten megpillantok a dunaparton egy gyönyörű teremést. Lábam gyökeret verték, zsiougott minden tagom. Olyan ismerős arc. Azt a bájt, azt a termetet leirni lehetetlen. Nincs, mihez mosolygó ajakait hasonlítani lehetne, korom szeméből csillagok sugárzanak, viruló arcánál nem nyílnak szebben a rózsák, nyitott ajkai közül kicsillámló gyöngyosor fogai mintha kararai márványból valók volnának; szép, mint a milyen szép volt Aphrodite, fűrtös hajához a legsötétebb éj is csak hajnalpirkadás, kicsiny lábai, apró kezei mintha nem is az övéi volnának.

Megláttam, megszerettem!
Szerettem hévvel, szerettem mint csak szerető szív szeretni képes, egy tekintetért, egy mosolyáért feláldoztam volna abban a pillanatban életemet.

Meg kell tudnom, hogy ki, bármily áldozatomba kerüljön is, megismerkedem vele.

Utána mentem. Kísértem egy félóraig le s fel az utcán, egyszer csak megáll, kiveszi parányi zsebkeudőjét, int az utca vége felé, egy magánfogat robog s az inas leugrik a bakról, fölsegíti, visszaül helyére, a kocsis megsuhintja ostorát, s a lovak száguldva rohantak el.

— Hé, pszt! Hordár! kiáltok a sarkon állók egyikéhez, a kik szaladtak mindnyájau.

— Hamar egy bérkocsit!

Futnak százfelé, egy pár percz mulva mindenünnen hordáros kocsi robognak felém. A legelsőbe bele vettem magam, a hordárnak odaadom a maga részét, s megindulunk az eltűnt fogat után, mit sem törődve az elkésettek bókjaiva és „tegye boldná az öregapját“ kiáltásaival, csak mentünk utcáról-utczára, s vagy két órai hajsza után megelégedve a kocsizással, abba hagytam az üldözést a nélkül, hogy megtudtam volna a hölgyről valamit.

A kávéházban nem esett jól a kávé. Az utcán semmibe sem találtam élvezetet, olyan levert kifáradt voltam. Kinnak, telernek látszott az élet.

Álmomban megjelent előttem, s ismét oly különös, olyan ismerős volt, mintha nem most láttam volna először.

A reggeli napsugár elűzte szememről az álmot, fölébredtem, s szokatlan vágy

egyek községére vonatkozó ily jelentés két-két számbani közlésére két évfolyam sem elégséges, — ki tudja mikor kerül reám ismét a sor.

Kitünő tisztelettel

M. G.

„Minden“ község jegyzője.

A koronázás jubileuma.

A magyar nép ünnepe. Megüli fényvel megüli diszszal a napot, mely a koronázás huszonötödik évfordulóját jelenti, és a király, a ki ez ünnepélyek központja, lejön hű népe közé, mély hódolattal és szeretettel csügg felkent fejedelmén.

Európában sehol sem áll fönt olyan erős, olyan felbonthatlan kapocs a fejedelem és a nép között, mint Magyarországon. Itt a királyi család minden öröme egyszerűsége a nemzetnek is öröme, és a bánat, mely királyunkat éri, kétszerte nagysággal tépi a nemzet szívét, mely minden érverésével a királynak hódol.

A koronázás ünnepe csak megpecsételése ennek a kapocsnak, mely nem szűnt meg egy pillanatra huszonöt esztendőn keresztül. A király hiven teljesíté esküjét és a magyar nemzet megbecsülte alkotmányát, mely állami önállóságának alapját képezi.

Más nemzedék kebelében vannak elégedetlenek, a kiknek kiabálása diszonáciát visz olyan ünnepek hangulatába, melyeket a király és a nemzet üdvös együttműködésének tiszteletére megülnék.

Nálunk ilyen elégedetlen nincs és bátran állítható, hogy széles e hazában nincs magyar, a ki az alkotmány helyreállításának nem örülne, és a ki állami életünkben emlékezetesebb napot tud, mint az 1867. junius 8-át, mikor I. Ferencz József fejére rátették a magyar szent koronát.

Ettől a naptól kezdve Magyarország ujja alakult. A régi bajok orvosoltattak, a régi panaszok megszűntek. Magyarországon új élet támadt. Lakossága öntudatra ébredt, úr a saját házában, nem úgy mint azelőtt, midőn idegenek elnyomtak bennünket saját honunkban.

Ha dolgozunk, a munka gyümölcsét mi magunk élvezhetjük, és nem vagyunk kitéve idegenek zaklatásainak, kiknek érzékük, de szívük sem volt a mi törekvésünk iránt.

fogott el, hogy verset írjak. Neki is ítem, s csak úgy folyt egyik versszak a másik után, dicsőítve, istenítve azt a nőt, a kiért úgy lángolok, s a kit nem ismerem.

Épen befejeztem az utolsó sort is, a midőn kopogás hangzik ajtómon.

Félre tolom a reteszt, s az én kedves jó Pista komám lép be rajta.

Szervusz öreg!

— Szervusz, hát hogy kerültél ide?

— Megtalállak én, ha te nem keresel.

— Ül le!

— Köszönöm. Hahaha! Mit csináltál szerencsétlen? Ve-ers? Te? Hahaha? Nézzük csak . . . Éppen olyan rosszak mint az enyéim! Tán szerelmes vagy gyerek? Persze! Ugyan ki lehet ez a leányzó?

— Egy angyal, egy tündér, egy . . .

— Hm, hm, ösmered?

— Nem!

— Jól nézel ki, nem ismered, szerelmes vagy bele . . .

— De megösmérem! Fogadom!

— No jó, de ezt a verset előbb tépd szét, azután gyere reggelizni.

A mint a kávéház terraszán ülünk, egyszer csak, oh ég, ő, ott jön a sarkon.

Ha nagyot alkotunk, hasznosat hazára és népre nézve, akkor önmagunk javára munkálkodtunk, mert a hazában csak magyar lakik, egy vér és test. Testvérek vagyunk mindnyájan, kik a drága hazát szülőföldünknek nevezhetjük.

Ha ezélokot tűzünk ki, áldozatokat kell hoznunk, örömet áldozunk a haza oltárán, mert a magyarok istenének áldozunk és nem idegen bálványoknak.

Szabadok vagyunk, büszke polgárai a hazának, mely fejlődik és gyarapodik az alkotmány védszármái alatt.

És ez alkotmány legfőbb öre a király. Boldoggá teszi a tudat, hogy népe az alkotmányban megtalálta jólétének feltételeit és szigorú igazságossággal ügyel arra, hogy az alkotmány hiven megóvassák minden ellenséges befolyás elől.

A koronázás napjának huszonötödik évfordulóján a nemzet visszapillant a multba, és megelégedéssel látja a haladást, melyet e negyedszázad alatt tett. De örömet növeli a jövőbe vetett hit is, mely abban erősíti meg a nemzetet, hogy a mi eddig történt csak alapvetés volt, biztos és céltudatos, hogy ez alapon eljuthassunk a nemzeti és népboldogság tejjel-mézszel folyó érdeméhez.

Ujdonságok.

— T. olvasóinknak, ugyszinte munkatársainknak boldog pünkösdi ünnepeket kívánunk.

— Csongrád és a koronázási jubileum. Minden község erősen készül a koronázás jubileum megünneplésére és mindenütt az előjárások vezették a kezdeményezést és rendezést a kezükbe. A mi előjárásunk azonban úgy látszik, hogy nem is akar tudomást venni a nagy napról, mert ezideig mit sem tett. — Miatán még mindig nem késő, jó lesz ha a hazafiatlanság vadjá alól igyekszik magát feloldozni. Mert hogy mindenki azzal fogja előjárásunkat illetni, ha csakugyan nem tesz semmit, az bizonyos. Legalább hívja fel a lakosságot, hogy a nevezetes napon nemzetiszín zászlókat tűzzenek ki a házakra és este az ablakokat világítsák ki.

— Tűz. Május 30-án reggel Forgó G. József szőlőbeli lakása egészen leégett. A tűz keletkezésének oka még eddig nincs kiderítve.

— Szerencsétlenség. Domokos N bokrosi csősz Sándor nevű 2 éves fia mult hó 29-én a kutba esett s meg is halt.

— Felhívás. Mindazok kik a helybeli dalárdában mint működő tagok óhajtkák

Megragadom Piczi karját.

— Te nézd ott jő! . . .

— Ahá, hm, hm, elkéstél már öcsém.

— Mit? !!

— A mult héten mondtuk meg egymásnak, hogy mennyire szeretjük egymást.

— Mit? ?!

— Igen, és tegnap mondtuk el úgy megint négy szemközt, hogy ki nem állhatjuk egymást.

— De ki ő?!

— Révy bankár neje. S nekem most szőkék tetszenek, tudod, ő is azt mondja, hogy a szőkékért rajong, s egy napon mondtunk fel egymásnak. Te pedig várj addig, a míg ő nagyságának a vörösek tetszenek! Különbben ismerheted, ő is Rácshegyre való, Döry Vilma.

— Dö-döry Vilma. Eszembe jutott, mikor még gymnazista koromban verset írtam hozzá, s ő meg nem hallotta sóhajmat, a mikor kikaptam miatta, s most ismét verset hozzá, nem elég volt, nem írok több verset.

Mtsó.

magukat felvétetni, ebbeli szándékukat ünnepe és vasárnap az egyesület helyiségében (Fiume szálloda), Zsiga János egyleti titkárnál jelenthetik be. A beiratás eszközöltetik a fent jelzett napokon d. u. 3-5 óráig.

— Magán-sult gyujtogatás. A bosszú művének akart lenni áldozatává mult hó 30-án éjjel Mihályovics Elek rózsá-utczában levő háza. Hogy ki volt az az iparosnak kinéző fiatal ember, aki egy gyujtó taplóval ellátott csóvát dugott a nádtetőbe, még nem sikerült megtudni. Hogy a ház ki nem gyulladt, azt egyedül Mihályovics szomszédjának köszönheti, ki éppen akkor az udvaron járt, midőn a gyujtogató szivarra gyujtott s ugyanakkor a csóva taplóját is meggyujtotta, azt a nádtetőbe helyezte, a bökény felé tova iramodott. Mészárosnak föltűnt a szaladás s kiment megnézni, hogy mit művelt az illető, s akkor látta, hogy már lángot is vetett a gyujtószer, mit hirtelen lerántva szétaposott. Azután föllármázta a szomszédokat, de ekkor már nyoma sem volt a gyujtogatónak. Azt mondják, hogy talán valami régi segédje akarta volna így volt mesteri bosszúját kitalálni.

— Színészet. Pesti Ihsz Lajos szüretársulatával e hó 2-án távozott el körünk-ből Lódmező-Vásárhelyre. Mondhatjuk, hogy kevés ideig volt itt; de azért teljesen kimerítette a közönséget azáltal, hogy naponként előadást tartott, ugyannyira, hogy a jobb sorsra érdemes „Thermidor“ drama előadásakor az ürességtől kougott a színikör.

— A pherospora (ezen legnagyobb ellensége a homoktalaju szőlőknek) irtása kezdetét vette és pedig az első permetező a mindnyájunk örege volt, kit nyomba követtek párnap mulva Csemegi és Éter. Vanak a nép között olyanok is, kik ezt csak az öreg esze szüleményének tartják, aki csak babonát talált föl. Vannak kik azt állítják, hogy ha Istenről van e csapás, majd megszünteti az Isten. Oktalan okoskodás, mintha a hernyót a fára, a gázt a szőlőben s kukoriczában nem az Isten adta volna?! Miért van hát a hernyó pusztítás és kukoriczakapálás?! Vakmerő bizakodás és szentlélek elleni bűn ez. Hát nem adott az Isten az embernek észet, hogy a bajokban segítsen magán ama jámbor közmondás szerint: „Segíts magadon ember s az Isten is megsegít.“ Például Kecskemét és Alpár, ez utóbbi helyen kis mennyiségű szőlőjében ma több mint 50 permetező gép dolgozik. Hát a kis Alpárnak lakói bölcsőbbek mint a nagy Csongrádnak?! Le kell mondanunk ama reményről és évből, hogy szőlőbirtokosaink védekezzenek, bevárják míg a maguk kárán okulhatnak, de félt, hogy késő lesz, és nem lesz jövőre mit, vagy csak keveset megmenteni. Még csak néhány napot késtünk a permetezéssel, még helyrehozzhatjuk hibáinkat, de pár hét mulva késő lehet.

— A hét halottai, május 29-től junius 5-ig. Kádár Francziska 3 hónapos, földműves gyermeke, Sági Margit 21 éves, földműves neje, Kovács Viktor 23 éves, földműves neje, Domokos Sándor 2 éves vízbeutalt, csősz gyermeke, Szabó Mihály 7 hónapos, napszamos fia, Turi Anna 5 hónapos, földműves gyermeke, Dányi Viktor napszamos gyermeke, Deák Ferencz 8 hónapos, iparos gyermeke, Sági Pál 1 éves, napszamos gyermeke, Bertus István 7 hónapos, napszamos gyermeke, Varga Rozál 1 és fél éves földműves gyermeke, Földöldi Sándor 9 éves, kertész gyermeke, Rác Anna 2 éves, napszamos gyermeke.

— Éljen Hock János. A mult héten végbement tanyai iskolák vizsgálata egyikén történt, hogy S. A. úr az iskolaszék által kiküldött vizsgáló biztos azt kérdezte egy kis nebulótól, hogy ki képviseli Csongrád város öszzközönségét, mire a kis nebuló neki vörösödve teljes erejéből kiáltja, hogy „Éljen Hock János.“ Mondanunk sem kell, hogy a közönség a lelkes nebuló feleletét helyesléssel tudomásul vette.

— Félben maradt vizsgálat. Hock János szeretve tisztelt országgyűlési képviselőnk ellen folytatott vizsgálat amint látjuk megszakadt. Hallomás szerint azért, mivel a legkonokabb mamelukok sem birtak olyast mondani, amely nyomta volna a mérleget kormánypartii polgártársaink előnyére. Különbben maguk a kérvényezők is bele nyugodtak már abba, hogy Hock János úr lett

képviselőnk, mert jól tudják, hogy nála a több és szó két hatalmas fegyver, s ő mindkettőt oly páratlanul kezeli s kezelni fogja Csongrád város boldogsága s anyagi jólétéért. Mi szívből óhajtuk, hogy nyujtsanak jobbot a politikai ellenfelek egymásnak s munkálkodjanak közös erővel a jó, az igaz mellett; mert csak így érhető el városunkban az anyagi és szellemi jólét azon helye, amely más — talán szegényebb városban már rég el van érve

— **Had-apród iskoia és ekvitáció Mezőhegyesen.** A hadtestparancsnokság a jövő évtől kezdve Mezőhegyesen had-apród iskolát állít fel. Ugyanez évben az ekvitáció tagjai szintén itt képezik ki magukat a lovaglásban.

— **Az 1848-49. ereklyéknek a fővárosi vígadóban látható muzeum megszerezte** Gábor Aronnak összes megmaradt ereklyéit Turóczy Mózeshez irt rendkívül érdekes leveleit, továbbá a könyvet a melyből Gábor Áron az ágyu öntést tanulmányozta, e könyvnek igen sok lapján olvashatók Gábor Aronnak ironnal irt jegyzetei. A kézi-vásárhelyi ágyuöntő és felszerelő gyárműhely képe most készül a leghivebb leírások és rajzok nyomán. E festményen láthatók Gábor Áron és Turóczy Mózes munkálkodása az ágyu gyárműhely nagy számu munkásai közt. A kép igen nagy és szép. — **Az 1848-49. iki honvéd emléklapból** eddig már igen sok példányt rendeltek meg nemcsak a még élő honvédek, hanem olyan családok is, a kiknek valamelyik rokon tagja részt vett a dicső szabadságharcban. Az illető 1848-49-iki honvéd neve és rangja az emléklapon a Hungária által megkoszorúzott keretben arany betűkkel lesz leírva. A névtől jobbra a szabadságharc nagyjai Damjanich, Berczel, Batthyány, Petőfi, Klapka stb. továbbá a különféle honvéd csapatok és öltözetek gyönyörű színyomatban láthatók. Ez emléklap diszplánnya 2 frt, olcsóbb 1 frt. A kép jövedelme a fővárosi vígadóban látható 1848-49-iki magán ereklye gyűjtemény gyarapítására lesz fordítva.

— **Vármegyei közgyűlés.** Mult hó 31-én vette kezdetét a vármegyei közgyűlés. Nagyon rég volt midőn annyi bizottsági tag jelent meg a vármegyei közgyűlésen mint most, ugylátszik az alispáni és megyei főjegyzői hivatal kiáltal leendő betöltése iránt nagyban érdeklődtek, mivel a bizottsági tagok nagyobb része megjelent. A kandidáló bizottság mivel csak két pályázó volt az alispáni szék betöltésére tehát mindkét pályázó jelölte ezek között közetkezőképen oszlott meg: **Dr. Czacricisz Lajosra** adták szavazatukat: Abafri Zsigmond, Burg Dénes, Bányai József, Bartucz János, dr. Bojnicszer Antal, Cseh Pál László, Éder János, Faragó Albert, Fekete Márton, Grüner Géza, Gyulai Sándor, Greskovics Pál, Holzer Adolf, Héjja Lajos, Herke Ferencz, Hegyi Antal Ivánkovic Imre, Jureuák Béla, Kovács János, Kátai Pál János, Komjáthy Mór, Kálmán István, Khon József, Kálmán N. Imre, Krepalek Lajos, Kertész Mór, Lászlófi László, Mészáros Miklós, Mészáros István, Mezey Pál, Máté Imre, Maróthi István, Novák József, Nagy Imre, Pataki József, Pásztor János, Pap Ödön, Pintér András, Piti Péter, Réti Ernő, Rác András, Réti Ferencz, Rabi Ferencz, Soós Ferencz, Soós Sándor, Solya Gyula, Szánthó Dániel, Szánthó Lajos, Szabó Imre, Szabó Sándor, Szluha Imre, Sima Ferencz, Sváb Gyula, Szeder János, Szürszabó Nagy Imre, Szeder Imre, Sarkadi Nagy Ferencz, ifj. Tekulics János, Tari Endre, id. Temesváry Antal Tóth Kálmán, Udvardi Sándor, Ujhelyi Nándor, Wittich Sándor, Wimmer Károly, id. Várady Lajos, ifj. Várady Lajos, Windisch János, Bálint János, dr. Ecséri Lajos, Kálmán Mihály, dr. Ulár István, Sarkadi Nagy Mihály — összesen 71-en. — **Dr. Csató Zsigmondra** adták szavazatukat: Aradi Kálmán, Burián Lajos, Berkecz Ferencz, Czékus Andor, Czékus Ferencz, Csemegi Antal, Czukor Emil, Csucs János, Csucs Antal, Czukermann Károly, Dósa Béla, Fehér Antal, Gombos József, Hoffer Antal, Hódi János Horváth János, Horváth Sándor, Illés Jenő, Józsa György, id. Jernei Mihály, Kristó Nagy Imre, Kristó Nagy István, Korbuly Béla, Kalapis János, Kazaly Imre, Kiss Zsigmond, Keller Lajos, Lázár István, dr.

Mátéfi Ferencz, id. Mátéfi Ferencz, Maasburg Sándor, Mezei Mór, Pirooska István, dr. Pollák Sándor, Polgár János, Rác László, dr. Reis Soma, Rác Ferencz, Széll Antal, Szob. Szabó Bálint, Szépe Károly, id. Sarkady Nagy Antal, Stammer Sándor, Szobotka Fülöp, Soós Pál, Szvoboda Ferencz, Sárdi Mihály, Szobodka Gusztáv, Sulcz Lajos, ifj. Sarkadi Nagy Antal, Sléizinger Károly, ifj. Temesvári Antal, Tajthy Ferencz, Tajthy Kálmán, Varjasi István, Varga Imre, Varga Károly, ifj. Vecseri János, Zolnay Károly, Zádori Mátyás, Zsarkó Ferencz, Mátéfi Kálmán, dr. Sulcz Lajos, Albertényi Antal, Hódi Pál, Onodi Géza, dr. Lakos Imre, dr. Bartha Kálmán, Zolnai Kálmán, Pázmány Dániel, dr. Kelemen Béla, Vidovich Antal, dr. Tasnádi Antal, Sebők Kálmán, Babós Sándor, Onodi Lajos, tehát összesen 77 képviselő. Így tehát 3 szótöbbséggel dr. Csató Zsigmond lett megválasztva Csongrád vármegye alispánjának. Ezután a megyei főjegyző választásra került a sor. A pályázók közül Filó Tihámér ilőközben visszalépett s így a két pályázó dr. Czacricisz Lajos és dr. Kelemen Béla jelöltetett. Megejtetvén a névszerint szavazás, dr. Czacricisz Lajos 85, dr. Kelemen Bélára 54 képviselő szavazott. Ekként 31 szótöbbséggel Czacricisz Lajos lett Csongrádvármegye főjegyzőjévé megválasztva. A gyűlés további lefolyását szük terünk miatt nem közölhetjük.

— **Befőttek készítését** minden tekintetben megbízható módon ismerteti Erzséni „Hogy kell befözni?“ című könyve, mely rövid egy év alatt több ezer példányban fogyott el. A kiadó czég most egy bővített kiadást rendezett sajtó alá s mindazok, akik befőttek készítésével foglalkoznak, megvehetik a jeles kis munkát, mert sokat tanulhatnak belőle. Ára 80 kr. Ugyanazon szerzőtől szinte most jelent meg a „Tészták könyve“, mely több mint 300-féle főtt és sült tészta készítésével ismerteti meg. Ára 1 frt. A „Hogy kell befözni?“ című munka pedig szinte csaknem 300-féle befőtt recipét foglal magában. A két könyvet együtt rendelve 1 frt 40 kr-ért küldi meg a „Magyar háziasszonyok könyvtára“ kiadóhivatala Nyiregyházán utánvétel mellett.

Bali selyemszövetek máterenkint 55 kr-tól 9 frt 85 kr-ig (mintegy 300 különböző árnyalat és színben) szállít, megrendelt egyes öltönyökre, vagy végekben is postabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Züri hben. Minták postafordulóval küldetnek. — Svájczba czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó (3.)

CSARNOK.

Egy kis tévedés.

Ej hát hogy is volt csak?! Igazán, még most is kaczagom kell ha eszembe jut az én tragikus és mégis szerencsés esetem . . .

Kellemes júniusi nap volt s éppen aze-lőtt egy héttel tértem haza külföldi utamból. A sok kötelességszerű vizitból erre a napra jutott egy csomó s éppen csalogány-utczai nagyném látogatására indultam mikor alig hagyva el lakásomat, két elegáns hölgyet látok velem szemközt jönni. Nyomban orromra csiptettem a monoklimat és nagyon helyesen, mert az ifjabbikou négy szemmel nem voltam képes nagy hirtelenében eleget bámulni. Nevető két szem-ei olyan ismerősöknek tetszettek, mintha láttam volna már hozzájuk hasonlót, de nem jutott eszembe mikor és hol. Midőn elleb-bent mellettem, nagyon természetesen utána néztem, de ebben a pillanatban ő is hátra fordítá bájos fejecskéjét . . . elnevettem magam. hihetőleg ő is . . .

Azon sincs aztán semmi csodálkozni való, hogy megfelelkezve csalogányutczai nagynémről, tisztes távolban követtem a szép ismeretleneket. Igazán magam sem tudom megmondani mi vonzott annyira, csupán annyit éreztem, hogy nyugalomba vonult szívem szokatlan hévvel kezd ismét dobogni s hogy e kis hamissal közelebbi ismeretségbe kell jönnöm okvetlenül. Körül-belül negyed órai gyalogolás után a Sándor utczába értünk, a hol hölgyeim csakhamar eltűntek egy csinos kétemletes ház kapuja alatt. Nekem sem kellett több, neki estem a mindentudó portás vallatására.

— Lakik e házban egy idős s egy fiatalabb szöke hölgy?

Az öreg ravaszul hunyorított rovó szemével és azt mondta! Igen lakik itt — s ezzel oldalt mutatott.

Pillanat alatt kész voltam tervemmel. S miután megtudtam melyik oldalon lakik egy kis ideig még ott ólalkodtam, folyton a baloldali szárnyra pislogva, hogy vajjon nem fogom-e ismeretlen szöke fejét valami ablaknál megpillantani? Vágyam nemsokára teljesítve lön, a szöke ablaknál valóban láttam egy női főt, melyet szöke-nek néztem, ha még oly fekete lett volna is az . . . Tehát most már a lakosztály irányával is tisztába voltam, több nem is kellett! Ma éjjeli zenét adatok, holnap ismét, holnapután virágcsokrot küldök és vizitelek . . .

A gondolatot tett követte, szépen sikerült minden . . . Harmadnap he! nem hiába volt péntek, sohse fogom ezt elfelejteni, plén paradba csapva magam, siettem a tervezett nagy vizitre. A kapust pillantásra se méltatva, nagy büszkén lejtettem a baloldali lépcsőn fölfelé s a szobacizcustól be-küldve névjegyem, pillanat mulva a fogadó szobában vártam ő nagyságáékra. Azonban alig hogy körülnézem magam, a szomszéd teremből rég nem hallott ismerős hang csendü felém s az ajtón trillázva pördül be a népszínház egyik kardalnokója, a ki-nek ezelőtt hat évvel kurizáltam szentimentális diák módjára, és akitől csupán kapu-félfájától vettem bucsut annak idején.

Majdnem kövé váltam rémületemben.

— Ah, ön az Csanády?

— Nem é-én . . . azaz, hogy i-igen hebegem zavarodottan, ideges mozgolódásaim közt ériutkezésbe jövéu a piucsi lábával, mely erre fülhasító ordítással menekült urnője védszárnyai alá. Most meg már ugy megjedtem, hogy kétségbeesetten szorongatott czilinderem is kiesett kezemből s a mellettem levő zsöllére gurult.

Szeretreméltó háziasszonyom azonban nem jött ki hangulatából s erőltetett, hogy üljek le, maga mellett mutogatván helyet. Hanem én, óh én szerencsétlen, mintha mindennek ellenkezőjét kellett volna ten-nem, szemközt ültem vele és — ebben a pillanatban 10 frtos czilinderem tönkre si-lányult örök időkre . . . Hanem erre aztán szomszédúom nem bírta tovább állani s ret-tenetes kaczagásban tört ki, a helyzet komikus voltán. De nem úgy én bezzeg sze-gény fejem . . . higgyék el kérem sirni szerettem volna mérgemben és nem is tudom mi történik még, ha az áldott szoba-cizcus egy új vendég érkezését nem jelenti. Megvoltam mentve s fölragadva boldogult czilinderem rokkant maradványát, gondolom nem épen kecses bókok között hátráltam kifelé s nagy titokban épen azon kezdtem örvendezni, hogy hála az égnek még elég szép szerencsével menekülhetek, midőn egy váratlan körülmény egy csapással vágta szét gondolatmenetemet. Hogy ez mikép s ho-gyan történt, bajosan tudnám elmondani, csak egyszerre azon veszem észre magam, hogy egy óriási botlás következtében egy a folyosó ajtó mellé tett fránya nagy fűr-dőkád kebelebe czuppanok, úgy hogy a hul-lámok magasra loccsantak fejem fölött . .

Tönkre voltam téve . . . elvesztettem azt a csekély lélekjelenlétem is ami még megmaradt, nem birtam gondolkozni sem. Csupán egy ösztönszerű mozdulat jutott eszembe, melyet hasonló balkörülmények kö-zött minden ember cselekszik, t. i. körül-néztem, hogy vajjon lát-e valaki? Persze hogy látott! A szemközti folyosó-ajtóban Kállay Józsi barátom alakja tünt föl, ki első pillanban csak bámult reám, mint valami jelenségre, de azután oly egetrázó hahotában tört ki, hogy azt hittem mindjárt végem lesz. Hiába szídtam, hiába könyörög-tem, hogy jöjjön segíemre, nem birt mozc-zanni, csak kaczagott, hogy a könyve is ki-csordult belé. Elvégre is magamnak kellett kitépázkodnom a szörnyű kelepczéből s el-képzehető, mily siralmas állapotban! Gön-dör fürteim, amelyekről a nők nagy elisme-réssel nyilatkoztak, mind arczomba voltak csapódva, csurron viz voltam, mintha csak a Duna fenekéről húztak volna elő.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: SZILBER JÁNOS.

Jeles könyvek rendkívüli olcsó árak mellett, jó állapotban megrendelhető.

Heckenast G. utóda Drotledff R.
kiadóhivatalában Pozsonyban.

- Babics Kálmán*, Széptan vagy aestetika. (n. 8-r. 321 l.) — — — — — 2.80 helyett csak frt —.90
Legjobb aestetika, nélkülözhetlen minden művelt ember részére.
- Fodor Dezs.*, Utasítás a házadó ügyekben, háztulajdonosok és házkezelők részére. (n. 8-r. 56 l.) — — — — — frt —.50 helyett csak frt —.20
Minden háztulajdonosnak ajánlható.
- Karola* költeményei. (12-r. 162 l.) — — — — — frt 1.40 helyett csak frt —.30
Alkalmos ajándék hölgyek részére.
- Király János*, dr. A pozsonyi nagy-dunai vám és révjog története. Levéltári adatok nyomán. (n. 8-r. 178. l.) frt 2.— helyett csak frt 1.—
Kitünő legújabb forrasmű a magyar történehez.
- Kofrányi Adolf*, dr. A Gräfenbergi hideg víz gyógymód. Népszerű irányban tájékozásra a vízi kezelésnél. (8-r. 212 l.) — — — — — frt 1.50 helyett csak frt 1.—
Kitünő utmutató a hidegvizgyógymód használatához, sokkal becsesebb mint Kneip vizkurája.
- Orbók Mór*, Tréfás számtani feladványok gyűjteménye. Ifjak és más közbeliek hasznos szórakoztatására. (8-r. 80 l.) — — — — — frt —.50 helyett csak frt —.30
- Orbók Mór*, Tréfás mértani feladványok gyűjteménye. Ifjak és más korbekiek hasznos mulattatására kidolgozva. A szöveg közé nyomott 117 képpel. (8 r. 74 l.) — — — — — frt —.50 helyett csak frt —.30
Tanulságos és mulattató gazdag tartalmú könyvek, a fiatalságnak és nevelő uraknak.
- Paedagogiai Plutarch*: Orbók Mór. Paedagogiai Plutarch Jelesebb paedagogusok kiválóbb tanférfiak arckép és életrajz gyűjteménye. II. diszes kötet (n. 8-r. 564 l.) — — — — — frt 4.— helyett csak frt 2.50
A nm. közoktatásügyi miniszterium által melegen ajánlva. az egy tanár urnak könyvtárából sem szabad hiányozni.
- Peress Sándor*, Verses köszöntő könyv. Gyermekünknek (16-r. 30 l.) — — — — — frt —.20 helyett csak frt —.10
Szép tartalmú köszöntőkönyv, különféle alkalmakra.
- Samarjay Károly*, dr. A pozsonyi régi és új színház. Töredékek pozsony multja és jelenéről (magy. és német nyelv.) 2 képpel. (8-r. 54 l.) — — — — — frt —.40 helyett csak frt —.20
Jókai-féle stílusban tartott vázlat, a legrégebb magyar színház felől
- Schulpe György* dr. Felhők és csillagok. Költemények és egy elbeszélés. (16-r.83 l.) — — — — — frt —.60 helyett csak frt —.30
Egy tehetséges ifjú magyar író, ki ezen költemények által magának új pártfogókat hódított.
- Schulpe György*, dr. Tanulmányok az irodalom, jog- és culturtörténet terén. (n. 8-r. 1.) — — — — — frt —.40 helyett csak frt —.20
Minden művelt emberre nézve érdekes.
- Tanítók évkönyve*. Tanárok, tanítók s tanítóképző intézeti növendékek használatára. Szerk. Orbók Mór. frt 1.20 helyett csak frt —.30
Költőibb és olcsóbb mint bármely jegyzőkönyv, képekkel. Alkalmi ajándék tanároknak.
- Tóth Sándor*, dr. Távol, közel. Újabb elbeszélések, (8-r. 206 l.) — — — — — frt —.120 helyett csak frt —.60
5 érdekes elbeszélés, a legjelesebb bírálatok kitünőnek bizonyították.

Jó zeneművek csinos kiállításban:

- Bánfi Sándor*. Képek a pozsonyi ligetből. Diszes keringő (Walzer) frt 1.— helyett csak frt —.20
Eisvogel Feri. 30 év után. Keringő — — — — — frt —.40 helyett csak frt —.20
Korbay Fe encz. Gyapjas bundám. Népdal írta Samarjay Károly frt —.30 helyett csak frt —.20
Mader Rezső. Pozsonyi tűzoltó induló. — — — — — frt —.60 helyett csak frt —.20
Rudnyánszky János. Izabella csárdás. — — — — — frt —.50 helyett csak frt —.20
Rudnyánszky János. Kék ibolya. Lengyelke. Zongorára. — — — — — frt —.50 helyett csak frt —.20
Wolf Zsiga. Kereskedelem és ipar. Polka. — — — — — frt —.40 helyett csak frt —.20

Jeles könyvek és diszes kóták jó állapotban!

3 nap alatt

gyógyul meg a hevenyes és 2-3 hét alatt a több év óta tartó

hugycsőfolyás

gyökeresen és utókövetkezmény nélkül egy eszköz, a

PAUSIBLENON

alkalmazása által. A használatban levő gyógymódok közt egyedül ez a legészszerűbb. Az újabb orvosi tudomány legtökéletesebb vívmánya. Ezen a legkitünőbb szak emberek által ajánlott gyógyszer csak a feltalálónál: **Dr. Tóth Budapest, IV. Deák Ferencz-utca 3. sz. cím alatt rendelhető meg.**

Ara használati utasítással 6 frt 30 kr

Magyarországi szabadalom száma **6531. 91.**

3-13.

KNUTH KÁROLY

műszaki irodája és gyára.

Budapest, VII ker. Szövetség-utca 3 sz.

Elvállal és berendez:

Légszesz és vízvezetékeket.
Szivattyúkat minden célra, vízszállító kasokat.
Szivattyú telepeket járgány, légszesz-gőz-és vízmotor hajtással.
Városok, gyárak, kastélyok lakóházak stb. vízzel való ellátását.
Minden rendű központi fűtések, állami nyilvános és magán épületek részére

Szellőztetések et.
Gőz, köd és zuhany fürdőket.
Szárítókat, bármily célra.
Legjobb rendszerű closeteket.
Vas és kőagyag cső csatornázásokat.
Gőzfűző és gőz mosókonyhákat.
Szűrő és fertőtlenítőket.
Természetes légszesztelepeket.
Kőszén és olaj gázgyárakat.

KŐAGYAG CSÖVEK NAGY VÁLASZTÉKBAN RAKTÁRON.

Berendezett telepekről a legjobb elismerések.

Költségvetéseket készséggel készít.

12-50.